

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ „СВЕТИ САВА“ МЕЛБУРН

ДОСТОЈАН
ἄξιος

МИТРОПОЛИТ
АУСТРАЛИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКИ И
ЕПИСКОП
СИДНЕЈСКО-ВЕЛИНГТОНСКИ
ГОСПОДИН
СЛАУАН

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПског ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПског ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Кореограф: Душан Булатовић

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите
БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

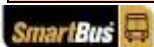
Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне,
вечерња служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РИЈЕЧ УРЕДНИКА

Помаже Бог драга браћо и сестре. Ево прође и празник над празницима. Прођоше дани дугих клечања, покајања, исповјести. Некако нам се чини да је са Васкрсом завршено „једно поглавље“ наше побожности за ову године. Да ли је то заиста тако? Да ли се заиста са Васкрсењем завршава и наш духовни живот? Ја бих рекао да се са Васкрсењем, свеспасоносним празником, у којем се сјећамо Христове чудесне жртве, наш духовни живот тек почиње!

Свети Серафим Саровски је био светитељ који је био познат по томе што се сваком током цијеле године обраћао са „Радости моја – Христос васкрсе“.

Свети Серафим Саровски је био чудо од смирења, које му је доњело оно што од Бога није тражио: прозорљивост, исцјелитељске моћи, дар чуда. Медведи су му јели из руке, а људи су му у хиљадама долазили да их исцјели или да их утјешу својим ријечима. Његов живот је био толико испуњен чудима да је овај још за живота био препознат за светитеља. А тражио је само да га “Христос помилује грешног”. Да научи “убогот Серафима” да воли и вјерује. Упорно, данима и годинама. И Христос му је препунио срце љубављу тако да се Свети заиста искрено радовао сваком кога сретне: “Радости моја – Христос

васкрсе”. Наш се духовни живот, како смо видјели из примјера овог великог мужа наше Свете Цркве наставља у духу Васкрсења Христовог. У том духу ми дишемо, живимо, а на крају и умиремо са надом у исто. Без искупљења и освећења спасење је немогуће, а спасење је неопходно обожење човека које почиње у земној Цркви, прелази и наставља се у небеској и никада се не завршава. Само кроз Крсну Жртву Христа и благодат Духа Светога, који делује у Цркви, човјек може да оствари своје истинско предназначење – да у вјечности постане Бог по благодати.

Прославили смо недавно Васкрсење Христово. Волимо не наш сентимент, нашу разнеженост, него Бога који се због нас родио у људском тијелу, да проживи људски живот, да претрпи понижење и смрт и да поломи капију смрти и отвори нам пут ка васкрсењу у вјечној љубави. Волимо Бога и хрлимо ка заједничкој чаши из које се причешћујемо Богом сви ми, Божија дјеца. Велики празник је можда и прошао, али ми смо дужни да тај осјећај вазда држимо у свом срцу. Дужни смо да посјећујемо Св. Литургију која нас управо подсећа на овај празник и сама представља Васкрсење у малом.

НА МНОГАЈА И БЛАГАЈА ЛЈЕТА

Молитвено се радујући и поздрављајући објављујемо свима вернима наше Епархије: На основу одлуке Светог Архијерејског Сабора, као и одлуке Светог Архијерејског Синода бр.569 од 28. маја 2024. године, сходно тачки 2) члана 15. Устава Српске Православне Цркве, нова титула предстојатеља Светосавског олтара на петом континенту убудуће гласи: Архиепископ сиднејско-велингтонски митрополит аустралијско-новозеландски.

НА МНОГАЈА И БЛАГАЈА ЛЈЕТА ДОЛГОДЕНСТВУЈ ВИСОКОПРЕОСВЕШТЕНИ
ВЛАДИКО!

Канцеларија Епархије

Pursuant to the decision of the Holy Assembly of Bishops of the Serbian Orthodox Church held in the Church of Saint Sava in Belgrade from May 14 to 18, 2024, and the decision of the Holy Synod of the Serbian Orthodox Church no. 569 of May 28, 2024, the new title of the Serbian Bishop on the fifth continent reads: Archbishop of Sydney and Wellington & Metropolitan of Australia and New Zealand.

Many years, to our beloved Archpastor Metropolitan Siluan!

У име свих наших парохијана, нашег Црквеног одбора и у своје лично име желим да честитам нашем оцу, митрополиту Силуану на великом благослову. На многаја и благаја лјета! По речима митрополита Фотија: „Титуле, као што знате, нису циљ саме по себи, оне су више призив на предано служење Цркви и своје народу, како мени као архипастиру, тако и свим члановима Цркве, почевши од свих крштених људи – царског свештенства, па до нижег и вишег црквеног клира и свих верника. Титуле нису ту да се гордимо њима, већ да их оправдамо својим подвигом и добрим делима“.

Нека Господ све благослови, да се заједно сви трудимо на пољу црквеног и духовног живота наше Епархије, да на тај начин дамо допринос њеном развоју и напретку, и тиме оправдамо титулу коју смо на дар од Цркве .

ПРОСЛАВА ВАСКРСЕЊА У ГРИНЗБАРИ

Васкрсење Христово, најрадоснији хришћански празник, је и ове године свечано прослављено при Храму Св. Саве гдје се тим поводом окупио велики број верника из Гринзбаре и његове околине. Празновање Васкрса у Светосавском храму је отпочело мало прије поноћи уз појање васкршње стихире : ”Васкрсење Твоје Христе Спасе...” након чега је

настављено васкршње јутрење. Љепоти Васкршње радости и поноћног богослужења је допринео хор нашег храма, одговарајући својим појањем на литургији као и многобројни чтечеви који су прислуживали у олтару. На крају Васкршњег јутрења о. Дејан је прочитао и посланицу патријарха Порфирија који је свима пожелио срећан и Богом благословен данашњи

даље за нас кроз сва наша страдања, па тако и народ српски на свом крстоносном путу, носећи свој крст, носи и Крст Христов. “Понијели смо га у Првом свјетском рату када смо, у односу на број наших сународника, били највећи страдалници свијета. Наш крстоносни ход наставио се и у Другом свјетском рату, када су у злогласној и срамној НДХ, прављени

логори чак и за нашу дјецу у којима су умирала од глади, студени, болести и злостављања. Свијет у коме живимо заборавио је на геноцид над српским народом у двадесетом вијеку, као и у вијековима који су му претходили. Свако друго брдо на мјестима гдје живе Срби својеврсна је Голгота”, речено је у посланици. Такође је истакнуто да данас снажно подижемо глас и указујемо на апсолутну неистину и покушај историјског ревизионизма у коме се настоји да простом инверзијом српски народ, жртва вишеструких геноцида и етничког чишћења, буде проглашен за починиоца геноцида. Свету литургију је предводио настојатељ нашег храма протонамјесник Дејан Милошевић. У току Свете литургије, велики број верника а нарочито деце је приступио Светом Причешћу. На крају Свете литургије, свештеник је пренео благослове нашег надлежног митрополита аустралијско-новозеландског Г. Силуана и разделио антидор и освећена јаја.

дан са жељом да сваки православни дом буде обасјан свјетлошћу Васкрслог Христа. У посланици је наглашено да Исус Христ, који је страдао за многе, укључујући и оне који га мрзе, страда и

ВИДОВДАНКА ХУМАНИТАРНА ЗАБАВА

У суботу 15. јуна након вечерње службе, у нашој свечаној сали одржано је хуманитарно вече за српске повратнике на Косову и Метохији. Већ

деценијама такозвана и самозвана косовска власт ради на расрбљавању Косова и Метохије. Српски повратници на својим вековним огњиштима тешко и оскудно живе, често без основних животних средстава. Народ који се определијелио за све небеско, определијелио и нас завјетом и ову нашу дјецу. Ништа нема радосније ни у цркви, ни у породици, када су дјеца боља од родитеља. Зато, прије свега, ово вече је посвећено

дјецима са Косова и Метохије, дјецима широм планете, која страдају и пате. И ми нећемо, само да се молимо за нашу дјецу на Косову и Метохији, ни само овдје, него ћемо се молити за сву дјецу овога свијета, поручио је отац

Дејан. Много смо срећни, што можемо најмлађима да донесемо радост уочи Видовдана, а одраслима који се често осећају усамљено и заборављено пружимо подршку и покажемо људску солидарност. Присутни су на почетку вечери имали прилику да уживају у

наступу фолклорне групе „Авала“. Након наступа наших малишана уживали смо уз звуке „Бумеранг бенда“ до касно у ноћ.

Желим да се захвалим и Црквеном одбору и свим добрим парохијанима који су организационо помогли одржавање хуманитарне вечери. До данас је сакупљено 24000. долара који ће ускоро бити уплаћени на рачун манастира Високи Дечани а даље по њиховом нахођењу бити дистрибуирани нашој браћи на Косову и Метохији који су у недаћама. Нека би нам свима Св. Кнез Лазар заједно

са Косовским мученицима био заступник пред престолом Божијим! Овом приликом желим да се у име наше Свете Цркве захвалим свим приложницима од којих неки нису ни присуствовали хуманитарној вечери већ послали свој прилог.

ОДРЖАНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА

Српска православна парохија Св. Саве у Гринсбари је у недељу 14. јула одржала је редовну **Годишњу** скупштину на којој је изабран нови одбор. Скупштина је одржана на празник Преподобних св. Козме и Дамјана. Наши парохијани су се како и доликује на Св. Литургије најпре молитвено спремили и причестили, а након окрепљења у парохијској сали прешли су на радни део који одржан у црквеној «малој» сали. Сједницу је водио протонамјесник Дејан Милошевић,

старјешина храма. Одлазећи одбор поднео је извештај о раду. Рад одбора у претходном периоду оцјењен је као успјешан. У току Скупштине поднесени су редовни извештаји: свештеника, председника, благајника, надзорног одбора, чланова Кола српских сестара, Фолклорне групе, српске школе. О. Дејан је заблагодарио на труду председнику и Црквеном одбору као и да се се сваки пут осећа поносно када од својих парохијана чује о напретку наше парохије.

На скупштини је указано повјерење досадашњем руководству па је на мјесту председника једногласно изабран г. Влајко Бошњак. За заменика председника је изабран Дражен Георгиевски, за секретара Зоран Тодоровић, а за благајника Данијел Радосављевић.

Ову приликом желимо да се захвалимо и нашем дугогодишњем секретару госпођи Татјани Георгиевској која на жалост због својих великих обавеза ове године није могла да се прихвати нове позиције.

Парохија Св. Саве, на челу са својим духовником, у летопис свог постојања уписује још једну успешну годину мисионарења на пољу сведочења и ширења речи Божије.

КОЛИКО ЈЕ ВЕЛИКО ЗНАЧЕЊЕ ПОМИЊАЊА УПОКОЈЕНИХ

Рођаци и ближњи преминулих! Не трошите новац на спољашње украшавање ковчега и гроба, него на помоћ онима којима је потребна, у спомен на њих. Посебно корисно преминулима је помињање на Литургији, док на вечерњим службама постоји и молитва за "оне што су пакла заточници". Било је много јављања упокојених, који су молитвама ближњих ослобођени мука. Не заборавите да нас све очекује тај пут; како ћемо тада желети да и нас помену у молитвама својим! Неутешна и бескрајна би морала бити наша туга за нашим упокојенима, кад нам Господ не би поклатио живот вечни. Бесмислен би наш живот био ако би се завршавао смрћу. Каква је корист онда од врлине, од добрих дела? У праву би били онда они који говоре "јешћемо и пићемо, јер сутра ћемо умрети". Али човек је створен за бесмртност, а својим Васкрсењем Христос отвори двери Царства Небеског, вечног блаженства онима који у Њега вероваше и живеше праведно. Наш земаљски живот је припрема за онај будући и нашом смрћу завршава се та припрема. "Човеку следује да једном умре, а потом суд". Тада човек напушта све своје земаљске бриге, тело се распада, да би поново устало у општем васкрсу. Али душа његова наставља да живи и ни на трен не прекида своје постојање. Кроз многа јављања мртвих могуће нам је да делимично знамо шта се догађа са душом када она из тела излази. Када се прекине њено гледање очима телесним, тада се открива њено гледање духовно. Оно код оних који умиру често почиње још пре упокојења и они, видећи оне који су око њих и чак разговарајући са њима, виде оно што други не виде. А када изађе из тела, душа се обрете међу другим духовима, добрим и злим. Она

обично тежи онима који су јој духовно блискији, а ако је, док се налазила у телу, она била под утицајем неких, остаје зависна од њих и по изласку из тела, ма колико непријатни јој били када је сретне. Током два дана душа користи извесну слободу, може да посећује места на земљи која су јој драга, а трећег дана креће у друге просторе. При томе она пролази кроз мноштво злих духова који јој стају на пут и окривљују је за различите грехе, на које су је они сами навели. Према откривењима, постоји двадесет таквих препрека, такозваних митарстава; на сваком од њих се искушава ова или она врста греха; прошавши кроз једно, душа доспева у друго, и тек када успешно савлада сва искушења душа може да настави свој пут а да не буде одмах бачена у пакао. Колико су ужасни ти злodusи и њихова искушења показује то што је сама Богородица, кад јој је арханђел Гаврило најавио скори крај, молила Сина Свога да је избави од тих злодуха и што се, испуњавајући Њену молбу Сам Господ Исус Христос појавио са Неба да прихвати душу Своје Пречисте Мајке и вазнесе је на небо. Страшан је трећи дан за преминулог и зато су јој тада посебно потребне молитве за његову душу. Срећно прошавши искушења и поклонивши се Богу, душа током

наредних тридесет седам дана посећује небеска насеља и бездане паклене, не знајући још где ће се наћи и тек четрдесетог дана одређује јој се место до Васкрсења мртвих. Неке душе се налазе у стању наслађивања будућом радошћу и блаженством, а друге у страху од мука вечних, које ће коначно наступити после Страшнога Суда. До тада су још могуће промене у стању душа, посебно кроз приношење за њих Бескрвне жртве (помињање на Литургији), а такође и кроз друге молитве. Колико је при томе важно помињање на Литургији показује следећи догађај. Пред откривање моштију св. Теодосија Черниговског (1896.године), свештеник који је обављао пресвлачење моштију је, пошто се уморио, задремао седећи крај моштију и угледао је пред собом светитеља који му је рекао: "Захваљујем ти што си се око мене потрудио. Још те молим, када будеш вршио Литургију, помени родитеље моје" - и изговорио је њихова имена (јереј Никита и Марија). "Како ти, светитељ, од мене молитве тражиш, када си сам крај престола небеског и људима пружаш милост Божију" - питао је свештеник. "Да, то је тачно - одговорио је св. Теодосије - али приношење на Литургији јаче је од молитве". Зато су корисна покојницима и опела и кућне молитве за упокојене, и добра дела која се чине њима у спомен као, на пример, милостиња, дарови црквама, али им је посебно корисно помињање на Божанској Литургији. Било је много јављања упокојених и других догађаја који потврђују колико је благотворно помињање покојника. Многи који су умрли кајући се, али нису успели да то покажу за живота, ослободили су се мука и добили су молитвама ближњих упокојење. У Цркви се увек упућују молитве за упокојење преминулих и чак на дан силаска Светог Духа, у молитвама које се обављају на коленима, на

вечерњој служби постоји посебна молитва за "оне што су пакла заточници". А свако од нас ко жели да покаже своју љубав према преминулима и да им пружи стварну помоћ, најбоље то може да уради кроз молитву за њих, посебно њиховим спомињањем на Литургији, када се честице које се узимају за живе и за мртве стављају у крв Господњу уз речи "Очисти, Господе, грехе овде поменутих Твојом Крвљу пречистом, молитвама светитеља Твојих". Ништа више и боље не можемо да учинимо за мртве него да се молимо за њих, дајући им помен на Литургији. То им је увек потребно, а посебно у оних четрдесет дана, у којима душа преминулог пролази кроз свој пут до вечног боравишта. Тело тада ништа не осећа, не види ближње који су се окупили, не мирише му цвеће мирис благи, не чују говоре надгробне. Али осећа душа молитве што се за њу упућују, постајући захвална и духовно блиска онима који их творе. Рођаци и ближњи преминулих! Чините за њих оно што им је потребно и што је у вашој моћи. Не трошите средства на спољашње украшавање ковчега и гроба, него на помоћ онима којима је потребна, у спомен на блиске покојнике, на цркве, где се за њих упућују молитве. Укажите милост преминулом, побрините се за душу његову. Све нас очекује тај пут; како ћемо тада желети да нас помену у молитвама својим! Будимо и сами милосрдни према покојницима. Чим се неко упокоји, одмах зовите или обавестите свештеника да прочита "молитву по изласку душе", која је одређена да се чита над свим православнима одмах по њиховом крају.

Св. Јован Шангајски

ВИДОВДАНСКА ПРОСЛАВА

Мало је народа који имају овакав дан , историјски, духовни, заветни, културни, саборни. 28. јун је дан када се догодило нешто много важније од саме битке. Видовдан је постао вечити и непроменљиви пут једног народа. Он је сочиво које сабира у себи све што је светло, свето и честито било у нашем народу пре Косова, и које из себе шири и расипа светлосне, светоносне и честите зраке на сав наш народ и на сву нашу историју после Косовског боја. Дана 30. јуна, након Свете Литургије, на којој су началствовали протојереј Чедомир Видеканић као и

протонамјесник Дејан Милошевић у нашој свечаној сали одржана је традиционална Видовданска академија. О. Дејан се у својој бесједи захвалио свима који су издвојили

своје драгоцјено вријеме и организовали академију. О. Дејан је поздравио све присутне у име нашег Епископа Силуана и у име председника Влајка Бошњака. Захвалио се и свим учесницима академије као и Колу српских сестара, српској школи и фолклорној групи на великом труду. На академији је наступала фолклорна група «Авала» која се

гледаоцима представила са играма из источне Србије. Најмађа група је измамила највише осмјеха изводећи нумеру «Опа, цупа, скочи».

На академији су наступила дјечница из Српске школе «Вук Караџић» која су са својом

учитељицом припремила пригодан програм. Присутни су имали

задовољство да чују и црквени хор у саставу: Зоран Тодоровић, Радомирка

Гашић, Љубинка Седларевић као и Дражен Георгиевски на гитари који су

нам извели нумере «Онамо намо» и «Јечам жела».

Радомирка Гашић је рецитовала пјесму Косовски бој. На академији је наступио и народни

гуслар Радован Дамјанац. Посебну задовољство је било видјети

Александроса, ученика српске школе који је на бузукију извео двије нумере: Христе Боже и Хасапосербико. Програм је водила госпођа Татјана Георгиевска.

СЛАВА КОЛА СЕСТАРА

Коло српских сестара при храму Св. Саве у Гринзбари прославило је своју Крсну славу, Св. Великомученицу Марину-Огњену Марију. У навечерје празника служено је празнично вечерње богослужење. Вечерње богослужење служио је протонамјесник Дејан Милошевић. Празничном Литургијом началствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит Силуан уз саслужење: протојереја Чедомира Видеканића и Милорада Лончара, протонамјесника Дејана Милошевића, јереја Богдана Милића као и протођакона Миодрага Томића и Петра Мракића. Честитајући славу чланицама кола, пригодном бесједом обратио се Владика Силуан. Владика је на својој бесједи указао на тиху пропаст западних врједности. Владика је говорио о сатанистичким ритуалима на отварању Олимпијаде који су симболизовали уништење људске цивилизације какву данас познајемо. То чинила и Евровизија раније ове године. Епископ је указао на чињеницу да је појава сатанизма и прихватање истог уједно и крај цивилизације и крај нормалности. То је крај човјека као свјесног, разумног и боголиког бића. Ако је Бог љубав, онда је отварање Олимпијаде у Паризу било богохуљење и прослава сатане који симболизује мржњу и зло. У срцу некада хришћанске Француске прокључало је зло са најавом пропасти људског рода. На крају Св. Литургије наш Владика је са присутним вјерницима пререзао

славски колач. Како и приличи нашим обичајима, кума славе Татјана Георгиевска је предала четвртину славског колача новоизабраној куми Биљани Љиљак. Након евхаристијског сабрања, прослава се наставила у свечаној сали. О. Дејан је у име свих поздравио владика Силуана и захвалио му се на посјети. Он се посебно захвалио председници Данијели Суботић и КСС на њиховом великом труду и доприносу парохији Св. Саве уз жеље да из године у годину повећавају и подмлађују своје чланство, те да Света Марина буде њихова заштитница и молитвеница пред Свевишњим Господом. О. Дејан је посебно поздравио и куму Татјану као и новоизабрану куму Биљану Љиљак. Епископ Силуан се захвалио на лијепи ријечима и упутио благодарење црквеном одбору и председнику Влајку похваливши њихов рад и залагање. У наставку смо имали задовољство да гледамо наступе: Фоклорне групе «Авала» који су извели 4. фолклорне нумере, народног гуслара Радована Дамјанца, музичког ансамбла «Прело» које нам се представило са три нумере. Пјесма Каранфил се на пут спрема је изазвала највише аплауза код присутних. Имали смо задовољство да видимо Хор нашег храма који су извели пјесму «Јечам жела Косовка дјевојка». На крају академије нам се обратили и председница Кола сестара Данијела Суботић која се свима захвалила на доласку. Уследило је народно весеље уз музику и песму.

ПИТАЊЕ СВЕШТЕНИКУ

Питање: Мојој снахи је умро отац пре три године она носи црнину. Још увек бринем због њезиног здравља. Молим Вас за ваше мишљење. Нада

Одговор:

Драга сестро, црнина у облачењу жена (мушкарци нису облачили у жалости црне кошуље) је видљиви знак жалости за упокојеним ближним чланом породице. У Старом завету су ти знакови били много израженији, па и код мушкараца: посипање по глави пепелом, раздирање своје одеће, покривање главе и ходање боси, бријање главе и браде... У Новом завету жалост за упокојеним замењује се радосћу сусрета и пребивања упокојених у близини Божјој и вером у васкрсење тела и живот вечни. Зато Свети апостол Павле саветује Солуњане: “Нећемо пак, браћо, да вам буде непознато шта је онима који су уснули, да не бисте туговали као они који немају наде. Јер ако вјерујемо да Исус умрије и васкрсе, тако ће Бог и оне који су уснули у Исусу довести с Њим” (1. Солуњанима 4, 13-14) . А на другом месту Апостол је још конкретнији: “Јер је мени живот Христос и смрт добитак” (Филипљанима 1, 21) . Значи, за праве хришћане нема места жалости при упокојењу блиских сродника и пријатеља, јер су свесни да је физичка смрт само привремени растањак од упокојених, да ћемо се сретати и по нашем упокојењу, а сви ћемо, ако Бог да, бити заједно по општем васкрсењу. Ношење црнине код жена и црног флора код мушкараца је не само израз њихове жалости за покојником, већ пре свега знак осталим људима, са којима ожалашћени долазе у додир, да се околина према њима понаша пажљивије, да не вређа њихову жалост. Црнина се, према народним обичајима, а не црквеним правилима, обично носи до четрдесетодневног парастоса, а за

најближим сродницима (родитељи, брат, сестра, супруг) и годину дана. Мајке на селу су често носиле црнину за децом (страдалом у рату или прерано умрлом) и мужем доживотно. У градовима се тај обичај готово изгубио, обзиром да и жене раде у разним установама, где се црнина не може носити или није радо виђена (здравство, просвета) . То што твоја снаха носи црнину за оцем већ три године није само по себи лоше, али ако она има децу, која то још не могу схватити и ако им је мајка увек жалосна и у души и ту жалост преноси на породицу, онда то заиста није хришћански, онда се она понаша “као они који немају наде”, а што се не слаже са хришћанском вером у васкрсење и живот вечни. Њу треба саветовати, да ће далеко више учинити за душу свога оца, ако буде чешће одлазила у цркву, ако му буде палила свеће, ако буде давала свештенику његово име да га помиње на проскомидији, ако оцу буде давала редовне парастосе, ако буде у име очево учинила неко добро дело (прилог Цркви или некој хуманитарној организацији, за неко болесно дете и слично) , него што ће носити црнину и тиме доводити у незгодну ситуацију своју породицу и пријатеље. Покушај, у разговору са њом, да јој предочиш хришћанско схватање смрти. Цитирају ти текст под тим насловом из моје Читуље: По хришћанском учењу “смрт је казна за грех”, казна за Адамов грех према Богу. Према првобитном Божјем плану, човеков прелазак из земаљског живота у вечност, требао је бити безболан, један преображај душе и тела, слично лептиру који из личинке, која је пузала по земљи, претворивши се у лептира, на крилима се уздигне у вис, преливајући се у јарким бојама на сунчевим зрацима. Бог је Адаму одмах по учињеном греху рекао:

“Са знојем лица свога јешћеш хлеб, докле се не вратиш у земљу од које си и узет; јер си прах и у прах ћеш се вратити” (1. Мојсијева 3, 19) . Падом у грех смрт је за људе постала застрашујућа. Но Христос, Који је дошао да искупи грех човечанства, ступио је у борбу и са смрћу, том последицом греха и Он ју је победио. Доказ те победе је Његово васкрсење. И сазнање да владавина смрти није вечна и коначна, чиме је људима, после Христовог доласка, поново дата велика нада. Хришћани не смеју пред смрћу да падају у очајање, као они “који немају наде” (Солуњанима 4, 13) . Они знају да је смрт зора новог дана, то је тунел који води ка бескрајним светлим даљинама, то је праг, преко кога се улази у заједницу са свима светима. Смрт је – магла која се разишла, ноћ која се приближила крају. Смрћу се не завршава све, напротив, тек сада почиње оно најважније: живот у заједници са Богом. Тиме се и објашњава понашање мученика, који су у смрт ишли са радошћу, која је сијала на њиховом лицу: за њих је смрт значила – нови живот.

Тако је и говорио Свети апостол Павле: “Христос је за мене живот, а смрт добитак” (Филипљанима 1, 21) . Црква у својим погребним песмама обећава спасеним душама уселење у “место светло, у место мирно, где више нема жалости ни уздихања, већ само живот вечни”. Свети апостол Павле пише првим хришћанима: “Ако се Христос пороповједа да је устао из мртвих, како неки међу вама говоре да нема васкрсења мртвих? А ако нема васкрсења мртвих, то ни Христос није устао. А ако Христос није устао,

онда је празна проповјед наша, па празна и вјера ваша... Но заиста је Христос устао из мртвих, те постаде првенац оних који су умрли. Јер пошто је кроз човјека смрт, кроз човјека је и васкрсење мртвих. Јер као што у Адаму сви умиру, тако ће и у Христу сви оживјети” (1. Коринћанима 15, 12-22) . И сам Христос говори: “Ја сам васкрсење и живот, који вјерује у мене ако и умре, живјеће. И сваки који живи и вјерује у мене неће умријети ваијек” (Јован 11, 25-26) . На тај начин, мучна људска узнемиреност пред загонетком смрти, постаје код хришћана увереност у вечну заједницу са Христом. Христови следбеници су уверени да ће доћи дан, када ће се њихове душе поново сјединити са својим телима, мада су се тела, током времена, претворила у прах. Из тог уверења потичу и дивни надгробни записи код древних хришћана: “Знам да ћу у телу своје угледати Бога”... “Петар и Софија чекају Бога”... Или како је то још давно у Старом завету изговорио страдални Јов: “И ако се ова кожа моја и рашчини, опет ћу у тијелу своје видјети Бога” (Књига о Јову 19, 26) . Ја верујем, драга

сестро, да ћеш ти успети да својим хришћанским ставом и вером у васкрсење, утешити своју снаху, да јој предочиш Бог није Бог мртвих, већ живих (Лука 20, 38) и да је растанак ње са оцем само привремен. Ако она не може сама, ти пођи са њом у цркву, разговарајте заједно са свештеником и верујем да ће она прихватити твоје добре савете. Благослов Божји и милост Његову призива на вашу породицу о. Душан

Преузето са странице svetosavlje.org

CONFESSION-THE SACRAMENT OF PENANCE

Confession, the Sacrament of Holy Confession, has always been an integral part of preparing for Holy Communion in the Orthodox Christian Church. What is Confession basically? A public acknowledgment of one's sinfulness and need of forgiveness. A tangible sign of

Liturgy on Sunday without good reason. If I do not receive Holy Communion periodically.

SINS AGAINST MY FELLOW MAN: If I am jealous, envious, hateful, malicious, slanderous, vindictive, revengeful, or mean.

If I criticize unjustly, ridicule, poke fun, take advantage of, insult, hurt, inflict harm, or gossip in any way.

SINS AGAINST MYSELF: If I lie, cheat, steal, or deceive. If I

am unethical in my practices at home, school, or work. If I have impure thoughts in my mind. Acts of fornication and adultery. Pornography. Profanity. Pride and conceit.

Confession is not meant to humiliate nor shame a person, but to help him come closer to God. Sin keeps us away from Him.

Whatever is said in Confession remains there. The Priest nor the confessee repeat anything. Sins are parted with at the Foot of the Cross. The prayer of Absolution is recited and the burden of sin is lifted.

Express the sins which are suppressed in your heart and soul. Confess your sins and prepare yourself for Holy Communion, for prayer and for spiritual renewal and happiness.

God's forgiveness in His Son, Jesus Christ. A reconciliation of man to God through forgiveness of sins that separate man from God. A sincere effort to examine our life, goals, values, priorities, and characteristics. Sincere prayer, asking God for His forgiveness and thanking Him for all the things He has given us, accompanied by a firm desire to live a renewed and changed Christian life. It can be tremendously uplifting and is a real foundation for spiritual growth and renewal (See Jn. 20:21-23, James 5:16). Many ask: What shall I say in Confession? Confession is the most neglected Sacrament, simply because many do not understand it. Each of us is tempted to commit sins - to displease God and violate His commandments. What types of sins are there? **SINS AGAINST GOD:** If I lose confidence, trust or hope in God. If I blaspheme, curse Him, mock Him, poke fun at Him. If I absent myself from the Divine

Одржана велика
донаторска забава
за помоћ Србима на
и Метохији

Прикупљено
\$24.000

ЦРКВЕНА ОПШТИНА СВ САВА
МЕЛБУРН ПОЗИВА ВАС НА

**ВЕЛИКУ
ДОНАТОРСКУ
ЗАБАВУ**

КОСОВО

САВ ПРИКУПЉЕН
ПРИХОД ЈЕ ЗА
ПОМОЋ СРБИМА
ПОВРАТНИЦИМА НА
КОСОВО И МЕТОХИЈУ

ДЕ СРЦЕ СРБИЈЕ

СУБОТА
15. ЈУН У 6:30 РМ

ЗАБАВЉА ВАС
БУМЕРАНГ БЕНД

ВЕЛИКА САЛА ЦО СВ САВА
21111 MIDLAND CREEK RD
GRIFFITH NSW 2870 AUSTRALIA
ЦЕНА КАРТЕ \$25

**СЛАВА
КОЛА
СРПСКИХ
СЕСТАРА
ОГЊЕНА МАРИЈА
7. јул 2024.**

Васкрсење Христово

5. мај 2024.

ЗНАЧАЈНА ПОСЈЕТА

Дана 16. јуна, парохија Св. Саве у Гринзбори је имала част да угости: господина Andrew Giles (Minister for Multicultural Affairs), госпођу Lily D'Ambrosio (state member for Mill Park) и госпођу Kate Thwaites (federal member for Jagajaga-Greensborough Area). Уважене госте је пратила група државних службеника и фотографа. Увезене госте су дочекали: о. Дејан, секретар нашег црквеног одбора Татјана Георгиевска, члан одбора Душан Бошњак као и Зоран Тодоровић. По доласку на Црквено имање министар је изразио жељу да види храм Светог Саве. Присутни су се изненадили љепотом фресака у нашем храму гдје им је о. Дејан кратко говорио о историјату

црквене умјетности и фрескописања. Присутне је наручито интересовала велика фреска косовске битке. Са наручитом радошћу смо нашим посјетиоцима покушали да објаснимо шта косовска битка, косовски завјет као и Лазарева жртва значе за наш Српски народ. Указали смо им на проблеме са којима се среће наш народ на окупираном Косову и Метохији, колијевци српског народа. Разговор се наставио у удобној и опуштеној атмосфери у малој свечаној сали, гдје је било припремљено послужење за наше госте. Душан Бошњак је укратко присутнима објаснио наше планове око реновирања наше велике сале која се на жалост тренутно не налази у репрезентативном стању. Наша парохија има намјеру да у догледно вријеме уз

помоћ државних „грантова“ потпуно или пак парцијално реновира велику салу. Душан је указао и на могућност уградње великог броја соларних панела на кров црквене сале. Министар је са осталим гостим подржао наше планове и обећао помоћ око реализације истих. Иначе грађевински одбор већ дуже вријеме припрема терен и потребне документе како би се кренуло са овим великим и значајним подухватом.

AN EXPRESSION OF LIBERTY OR A SATANIC BALL?

The opening ceremony of the 2024 Olympic games in Paris was a vivid and most emphatic manifestation of what spirit has descended

among men. Many people from across the world were left shocked, scandalised, and in disbelief watching what was unravelling before their eyes. This global event that gathers all nations from across the globe, this 'opening' - expressed in an unequivocal way the inauguration or affirmation of a 'new world order' which is antithetical to God's order, an open declaration of who it serves, i.e, who its 'master' is, and who it battles against. This 'ceremony' was nothing less than a satanic assembly, very dark and very telling of the spiritual state the world is cataclysmically spiralling into. This worldly 'state of affairs' is nothing new for Orthodox Christians. The only difference is the level of brazenness with which this satanic ball was executed, all of which point to things rapidly escalating and in apocalyptic proportions. Let us look at what St. Nilus of Mount Athos, a great ascetic and neptic father who lived many centuries ago had to say about the days preceding the arrival of the Antichrist. "As the time approaches for the arrival of the Antichrist, human reason will be darkened by carnal passions and disrespect, and lawlessness will greatly multiply. The world will then begin to become unrecognisable. Human figures will be changed, and men will not be distinguished from women because of their shameful clothing and hair on their heads. Antichrist will deceive people, and they will be worse than wild beasts. There will be no

respect for parents and elders. Love will disappear, and Christian pastors, archbishops and priests will become glory-loving (with a few exceptions) and will not distinguish the right path from the left at all, and the customs and traditions of Christians and the Church will change". Are these words of St. Nilus indicative of our times? I believe very much so. Eurovision, which was nothing less occultic and satanic, just had its sequel - the Paris Olympics Opening ceremony. Just a coincidence? Absolutely not. My dear faithful, what we are observing are the fruits of the apostasy of a once Christian Europe (and West) that has gradually abandoned Christ, that has rejected His Gospel and has chosen to return back to 'Egypt', back to the captivity of the 'spiritual Pharaoh', to bow down before the 'golden calf' (which was also present at the Paris Olympics opening ceremony). The end result of this apostasy is darkness, wickedness, satanism and the degradation of humankind, which finds its reflection in today's anarchical society, in the spiritual degeneracy of many institutions, not excluding, alas! those who proclaim to be the followers of Christ but conform to the ways of the world. Those who have converted the House of God into an abomination of 'woke' madness and the same spiritual degeneracy. This is the end result of the initial or first 'humanism' enacted by Adam and all subsequent 'humanisms' which desired to be in lieu of God. This is the same apostasy manifested in all forms of humanism, including its more subtle forms, such as papism, in which mortal man pretends to assume the place or vicarage of Christ on earth, in ecumenism that desires to bring about unity among Christians through ecclesiastical "high end diplomacy" or better said, demagoguery and hypocrisy, bypassing the presence and 'Source of unity' who is Christ

Himself as the Way, Truth and Life! This is the same relativistic humanistic spirit that has been slowly manifesting itself among some hierarchs and 'theologians' of the Holy Orthodox Church. An example of this is the recent ordination of the first 'female deacon' in the Alexandrian Patriarchate, conveniently labelled as an ordination of a 'deaconess'. Further examples of this same erroneous spirituality that desires to push or remove the Boundaries that the Holy Fathers established, devoid of the phronema of the Church Fathers and Holy Tradition manifests itself in following the trends of the fallen world. Scratching the ears of its adherents rather than reminding the faithful of the Truth of the Holy Gospel. They turn the sacred space of the church temple into theatres with music, trumpets, opera singers etc., they Baptise children of same-sex couples, have mutual prayer with the heterodox and many other innovations scandalising the Orthodox faithful. This is not the way of the Holy Fathers. This is apostasy, and to this spirit, we say, Anathema! The spirit of humanism, in all its editions, is a spirit that desires to achieve goals (knowingly or unknowingly) by human means alone. It is a spirit divorced from the uncreated energies of God, from God's grace and the source of wisdom and truth - God. That is why St Justin Popovic, the great Serbian Orthodox Theologian of the 20th century, prophetically reminded Europe that there can be no true man and no true humanity without the God-man Christ. His slogan was: "We are for the God-man Christ, because we are for man!" St Justin would

point out that the only true humanism was, in fact, Theohumanism. This is when man in synergy, in communion with God, begins to perceive his fellow neighbours and creation through a grace-filled and transformed Theanthropic lense (Matthew 22:39). To see fellow man as created in the image and likeness of God. The spirit behind the 'opening ceremony's' contempt for Christ and attempt to mock Him is the same spirit that led the first rebellion against God's order and was cast down from

Heaven. The bible openly states that Christ will be a sign which shall be spoken against (Luke 2:34). This has been the case from the very beginning. Man cannot avoid Christ, He is central, He is inescapable. Because He is the Way, the Truth and Life (John 14,6). He is the Light that shines brightly in the darkness (John 1,5); He is the Bread that descends to us from Heaven and without

which there is no life (John 6: 51-59). To those who mocked Christ claiming 'expression of liberty' know that you are not free. This opening ceremony is anything but an expression of your liberty. It is a manifestation of your spiritual captivity! You are in possession of a spirit that is waging war against God, His natural order in creation, and especially against the crown of creation - humanity. The following words of Holy Scripture are truly befitting of this generation, its 'opening ceremonies' and 'visions' (Euro or or other), "Professing themselves to be wise, they became fools" (Romans 1:22).

+Metropolitan Siluan

ТАИН, ХЛЕБ СРПСКОГ ВОЈНИКА

Да ли сте некада чули за таин? Или сте га можда просто видели на полицама маркета па вам је његово име било потпуно непознато? Таин је посебан ражани хлеб намењен да српској војсци осигура виталност и много енергије у биткама током Балканских ратова и Великог рата. Овај хлеб био је обавезан у торби као заштитник живота, и представљао је спас за сваког српског војника. Сазнајте све о хлебу који је постао симбол опстанка и снаге једног народа. Таин је традиционални хлеб направљен од посебне мешавине раженог и белог брашна, која је могла да траје дуго. Ова мешавина брашна давала је снагу и гipкост српским војницима у борби, а мешана је не са старим, очврслим квасцем, већ са квасним тестом. Име хлеба таин је турског порекла и значи следовање. Сваком српском војнику дневно је следовала векна хлеба од 800 грама. О томе колико је овај хлеб био светиња за српског војника сведочи и члињеница да је обавезни део униформе била и торбица за хлеб. Таин је био једини начин да српски војник током рата преживи све недаће и оскудице у исхрани. Производња таина почела је одмах после српско-турских ратова. Због свог неуобичајеног састава овај хлеб је био хранљив састојак дневног obroка сваког војника. Следовање од 800 грама било је предвиђено да војнику обезбеди довољну енергетску вредност, како би могао да извршава борбене задатке. Војници су најчешће јели само таин.

Када су за то постојале могућности таин се јео са сланим сиром, пасуљем, луком или паприкама. Слани сир требало је да задовољи потребе за беланчевинама које доприносе покретљивости, док су пасуљ, лук и паприка поред беланчевина задовољавали и потребе за витаминима. На почетку рата док је још увек било услова за то војницима су дељене и суве шљиве или неко друго сушено воће. Према причи, Алексу Здравковића, војника који је учествовао у балканским ратовима и Првом светском рату, током свих година ратовања штитио је управо хлеб. Када је полазио у Први балкански рат, мајка је заветовала Алексу да прво следовање таина које добије не поједе, већ да га сачува као амајлију. Први таин као амајлију Алекса је носио током балканских ратова и у Великом рату. Амајлија га је чувала и ниједан метак га никада није окрзнуо. Алекса није био једини војник који је овај црни хлеб чувао као амајлију. Многе мајке су саветовале своје синове да не поједу прво војничко следовање, како би их таин као амајлија чувао на ратишту. Легенда каже да су се после сваке битке преживели хватали рукама за торбицу са таином, љубећи парче већ убуђалог хлеба и захваљујући Богу што су преживели. Породица и наследници су годинама чували амајлију коју је Алекса вратио из рата. Прво војничко следовање Алексе Здравковића које је добио још давне 1912. године чува се као експонат у Музеју Понишавља у Пироту.

РАДОВИ У ПАРОХИЈИ

Почевши од Васкрса у нашој парохији је било више радних акција. Радило се на нашем храму, сали и уређењу црквеног имања. Сваки добровољни рад у нашој парохији је изузетно важан. Он је важан не само за нас као једну Светосавску заједницу која се свим силама бори и труди да издржи сваковрсна искушења овде у имиграцији и да сачува наше мило српство и православље, него и за

сваког појединца који се са својим радом на тај начин уграђује у живу Цркву. По одлуци црквеног одбора а по благослову нашег Митрополита Силуана се

приступило увођењу грејања и хлађења у наш храм. Овај велики подухват започет је 27. маја и трајао неколико седмица. Овдје бих посебно издвојио Душана Бошњака који је заједно са

председником црквеног одбора Влајком јако добро организовао све послове. Већ првог дана је струја спроведена испод тротоара од олтара до сјеверне стране храма гдје су постављене спољње јединице од климе. Овде би се захвалили и Дражену Георгиевском, Радовану Дамјанцу, Радовану Марићу као и Браниславу Љиљку коју су помогли извођење радова. Председник Влајко је сјајно обавио послове око бушења зида припрате како би се кроз њега провеле потребне цијеви од климе. Овде бих поменуо и захвалио се Константину

Пољаку који је без надокнаде потрошио цијела два радна дана припремајући кутију од климе за фарбање. Поменуо бих и Славена Продића који је офарбао кутију за климу као и Милана Блажановића који је направио ограду за спољашњу јединицу климе. По одлуци Црквеног одбора крајем маја су инсталирана клизна аутоматска врата на

малој свечаној сали. Овде бих посебно истакао Мирка Грмушу чија је фирма извела цјелокупни посао као и Радована Марића који је помагао око уградње врата.

Захвалност дугујемо и Лазару Буцалу за велику помоћ око реинсталирања свјетала у припрати нашег храма.

САБОР ФОКЛОРА У ГРИНЗБАРИ

Сабор фолклора који се већ деценијама одржава под кровом наше светиње одржаће се **28. септембра 2024** године. У културно-уметничком програму и ове године учешће ће узети много младих, изузетно талентованих умјетничких група из свих крајева Аустралије. Не сумњамо да ће и ове године, као и претходних, наша фолклорна група организовати вече за памћење. Наша фолклорна група је за ову годину организовала награду лутрују на којој ће срећни добитник понијети кући потписан рекет нашег златног олимпијца Новака Ђоковића као и потписан дрес Николе Јокића. Благодарени Богу за дивну омладину и дјецу која се из недеље у недељу окупљају под сводовима храма

Св. Саве и вјежбају се у духовном животу, народној игри и традицији, честитамо им јубилеј и с пажњом и љубављу очекујемо да нас својом пјесмом и игром увесељавају на многе године.

СКУПШТИНА ПЕНЗИОНЕРСКЕ ГРУПЕ

Наше пензионерско удружење се под капом Св. Саве окупља редовно сваке друге седмице у мјесецу. Поред укусне хране, чланови пензионерске групе имају прилику да се друже, размјењују мишљења и користе нашу салу за разноврсне друштвене игре. Свим парохијанима наше парохије је јако битно да се рад наше пензионерске групе настави и даље. Многи чланови су

чланови њихових породица или пријатељи а исти су били добротвори и градитељи нашег храма у прошлости и то мора да се поштује. Дана 18. јуна одржана је годишња скупштина наше пензионерске групе. Скупштину је водио о. Дејан Милошевић. После прочитане молитве прешло се на дневни ред. За председницу пензионерског удружења је једногласно изабрана Пени Ковачевић. Мира Тодоровић је изабрана за новог благајника, а госпођа Ана за секретара. Велику похвалу су добили и Љубинка Седларевић као и Милка Вигњевић који редовно помажу рад нашег удружења. Присутни су се захвалили Пени на њеном труду и њеним организационим способностима. Позвао бих све будуће заинтересоване чланове да ако имају било каква питања слободно контактирају Пени Ковачевић на број телефона 0401 901 267.

Након завршетка музичког дела програма овогодишње видовданске академије, уследила је додела захвалница и признања истакнутим појединцима, сарадницима и пријатељима, који су помогли расту и развоју наше парохије. Са лева на десно: Биљана Љиљак, Весна Касековић, Љубинка Седларевић, Зоран Тодоровић, Душан Булатовић и Бранислав Љиљак. Господин Станиша Јовановић је накнадно примио своју захвалницу.

БРОЈАНИЦЕ

Молитва помоћу бројаница један је од најстаријих начина молитве, који су нарочито неговали православни монаси. Саме бројанице имају симболички карактер. Обично су црне боје и тиме нас упућују да водимо трезвен и озбиљан живот у непрестаном покајању. Бројанице су исплетене од чисте овчије вуне, што нас подсећа да смо ми словесне овце Доброг Пастира Господа Христа који је сам као Јагањак Господњи пострадао за нас и избавио нас од вечне смрти. Мале бројанице обично имају 33 чворића. Постоје и веће бројанице од по 50, 100 или 300 чворића. По једном старом предању, био је један монах који је желео да начини вунену бројаницу да би одбројавао своје молитве, али ђаво му је стално развезивао чвориће које би исплео. Једном му се јавио анђео и научио га да плете чворић који се састоји од седам уплетених крстова. То је један од најкомпликованијих чворова на свету. Овакву бројаницу ђаво није могао да расплете. Поред молитва које се налазе у молитвенику и редовно се читају у одређено доба дана, Црква Христова благосиља својим верницима да све своје молитве могу надопунити или заменити кратким молитвама које се више пута учестало и сабрано понављају. Оне нам омогућавају и помажу да се лакше саберемо умом на саме речи молитве како нам ум не би лутао. Како, дакле, да започнемо молитву? Сабравши мисли, узмемо левом руком куглицу бројанице (или крстић), држећи је лагано између палца и кажипрста. Осенимо се знаком часног крста

десном руком и тихо почнемо одбројавајући сваку поједину молитву једним чворићем. Најчешћа молитва којом се молимо на бројаници је тзв. ИСУСОВА МОЛИТВА која гласи: ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, СИНЕ БОЖЈИ, ПОМИЛУЈ МЕ ГРЕШНОГА! Или у краћем облику: ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ МЕ!

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ОД 5 АПРИЛА 2024 ДО 7 АВГУСТА 2024

Дамјанац Радован \$50.00	Неђо и Невенка Килибарда \$50.00	Вуле и Злата Богуновић \$50.00
Нада Караћ за Биљану \$50.00	Милован Михајловић \$50.00	Зечевић Марко \$50.00
Милосава и Радован Лазић \$50.00	Саша и Мирјана Богуновић \$50.00	Јовица и Милица Симић \$50.00
Породица Буцало \$50.00	Зоран Мирковић \$50.00	Глигоревић Максим Петра Анђела \$50.00
Дане Јокановић \$20.00	Драган Глоговац \$300.00	Жељко и Драгана Јевтић \$50.00
Наум Георгиевски \$50.00	Породица Ерваћанин \$100.00	Драгана и Марјан Марјановић \$50.00
Бутина Перса \$20.00	Мирослав Грмуша \$50.00	Предраг Глигоревић \$20.00
Породица Вукчевић \$50.00	Кешић Драгиња \$50.00	Слободанка Глигоревић \$20.00
Драгана Радосављевић \$50.00	Магазин Душан и Госпава \$50.00	Радомир Мира Андрија и Лидија Глигоревић \$50.00
Вуле и Злата Богуновић \$50.00	Новак и Емилија Глоговац \$50.00	М. Мاستиловић за покој душе Радомира и Јелене \$50.00
Глигоревић Обрад Мара Дајана Максим Петра Анђела \$40.00	Милован Јосиповић \$50.00	Ј. Мاستиловић за покој душе Данила и Неде \$50.00
За покој душе Ненада Глигоревића \$20.00	Марић Биљана, Драгана и Бојана \$100.00	Драгиша Асцерић \$50.00
Рашевцић \$400.00	Вуле и Злата Богуновић \$50.00	Породица Вујичић \$50.00
Свето и Сава Драговић \$20.00	Породица Јованов \$50.00	Глигоревић Тихомир \$50.00
Наум Георгиевски \$50.00	Весна Јевтић \$50.00	Породица Костовић \$50.00
Породица Челебић \$300.00	Јадранка Млинар \$20.00	Наум Георгиевски \$100.00
Радован Марић \$100.00	Породица Рупар за покој душе Васе \$50.00	Саша Радовановић \$150.00
Лука Никић \$50.00	М. и Б. Буквић \$100.00	Стефан Сузана Босилка \$50.00
Мила и Нико Мишић \$20.00	М. и Б. Буквић за покој душе Васо \$50.00	Славомир Ранковић \$20.00
Божо Живак \$50.00	М. и Б. Буквић за покој душе Марко \$50.00	Јовић Анка \$20.00
Милан Блажановић \$50.00	Породица Јоцковић \$100.00	Душан Миленковић \$100.00
Љубица \$20.00	Слободан и Драгица Вигњевић \$100.00	Породица Букарица \$100.00
Данијела Суботић \$50.00	Марица и Цвико Радовановић \$50.00	Драган Миленковић \$50.00
Светлана и Драган за здравље Баглава породице \$100.00	Максим и Марк \$50.00	Весна Бошњак \$50.00
Баглава породице \$100.00	Радован Дамјанац \$50.00	Милан и Маргарита Ђорђевић \$50.00
Александар Талевски \$70.00	Анастасија и Стефан Бошњак \$100.00	Цвјетковић Славиша \$20.00
Биљана Драгана и Бојана Марић \$100.00	Евица Пантић \$20.00	Ђока Мишевић \$50.00
Јован Марић \$50.00	Обрен Варагић \$100.00	Владо Ковачевић \$50.00
Породица Бужанин \$50.00	Милош Пецић \$20.00	Небојша Гудељ \$50.00
Татјана Георгиевска \$50.00	Светко Обрадовић \$50.00	Лазо Лазић \$50.00
Станиша Јовановић \$50.00	Породица Вучковић \$50.00	Гостић \$50.00
Мила Драгојло \$20.00	Видоја Зекановић \$50.00	Суботић Раденко \$100.00
Душанка Тешић \$20.00	Дејан Симић и Татјана \$100.00	Породица Вучковић \$40.00
Зага Зечевић \$50.00		Породица Булатовић \$20.00
Породица Скочајић \$50.00		Божич Данијела \$50.00
Стеван Вуковић \$50.00		Зекановић Младенко \$10.00
Породица Б. Андрић \$50.00		
Ранковић Милан \$20.00		

СВЕТОСАВНИК**ВЕЛИКА ГОСПОЈИНА 2024.**

Зекановић Вук \$10.00	За покој душе Ненада	За покој душе Верољуба
Зекановић Зорка \$10.00	Глигоревиха \$20.00	Стевановића \$100.00
Божих Данијела \$20.00	Дане Јокановић \$20.00	Породица Крпић \$20.00
Буцало Родољуб \$50.00		Породица Илић \$100.00
Даринка Калем \$20.00	Катерина Зубић \$50.00	Родољуб Буцало \$50.00
Кожул Живко \$50.00	За покој душе Стева Пупавца	Предраг Глигоревић \$20.00
Цвијета Глоговац \$50.00	\$100.00	Слободанка Глигоревић
Глигоревић Обрад Мара Дајана	Никола Власоњић \$50.00	\$20.00
Максим Петра Анђела	Славица Михајловић \$20.00	М. Мاستиловић за покој душе
\$40.00	Дувњак А. и А. \$50.00	Радомира и Јелене \$20.00
За покој душе Неше	Породица Драгић \$50.00	Љ. Мاستиловић за покој душе
Глигоревиха \$20.00	Лука и Тајјана Зекановић	Данила и Неде \$20.00
Бранко Говедарица \$100.00	\$20.00	Д. Глоговац и Д. Глоговац
Радован и Боса Вигњевић	Породица Вучковић \$50.00	\$20.00
\$50.00	Нада Вујанић \$100.00	Јеремић Светлана и Миле
Ж. и Н. Грмуша \$50.00	Глигоревић Обрад Мара Дајана	\$50.00
Породица Љилјак за покој душе	Максим Петра Анђела \$50.00	Стефан и Анастасија Бошњак
Анке Бермановић \$250.00	Радован и Милосава Лазић	\$50.00
Славка Ристић \$50.00	\$50.00	Данијела Суботић \$50.00
Видоја Зекановић \$20.00	Р. Буцало \$50.00	Ранка за покој душе Грејс
Породица Вујиновић	Предраг Глигоревић \$20.00	\$20.00
\$50.00	Слободанка Глигоревић	Анђела Драгишић \$200.00
Дане Јокановић \$20.00	\$20.00	Радован Дамјанац \$50.00
Вук Зекановић \$10.00	Саша и Мирјана Богуновић	Величковић Миодраг
Наум Георгиевски \$50.00	\$50.00	\$50.00
о. Чедомир Видеканић	Радован Дамјанац \$50.00	Величковић Дејан Филип Павле
\$50.00	Лука и Јованка Нинковић	\$50.00
Драгана Марија Дерек и Иванчо	\$50.00	ФК Мелбурн Србија
\$20.00	Лазо Лазић \$50.00	\$500.00
Породица Драгић \$50.00	Марица Дачић за здравље	Саша Дабановић \$50.00
Породица Вучковић \$50.00	породице \$50.00	Ковачевић Милан Марија
Дане Јокановић \$20.00	Породица Јованов \$50.00	Милан Младен Изабела
Наум Георгиевски \$50.00	Наум Георгиевски \$100.00	\$20.00
НН \$50.00	Драгиша Асцериц \$50.00	
Глигоревић Обрад Мара Дајана	Милан Блажановић \$50.00	
Максим Петра Анђела	Стефан и Анастасија Бошњак	
\$80.00	\$50.00	

ПРИЛОЗИ СА СВЕТОСАВНИК

Наум Георгиевски \$30.00	Обрен Варагић \$20.00	Радован Дамјанац \$50.00
Милијана Скочајић \$20.00	Анђа Аперлић \$40.00	Стево Овука \$50.00
Д. Пиргић \$20.00	Мирјана Глоговац \$50.00	
Милисав Глоговац \$20.00	Кожул Живко \$50.00	

СПИСАК ПРИЛОЖНИКА СЛАВА КСС ОГЊЕНА МАРИЈА

Цвјетин Јевтић \$40.00	Нада и Никола \$50.00	Миражић \$50.00
Бранко Лекић \$30.00	Љубиновић \$50.00	Благица \$10.00
Којо Пољак \$100.00	Данило Булатовић \$50.00	Лепа \$10.00
Милка Вигњевић \$20.00	Гавро Зекавић \$20.00	Николас \$20.00
Давидовић \$70.00	Драган Савић \$100.00	Ненад Савић \$20.00
Стевановић \$50.00	Митровић \$100.00	Мирослав Грмуша \$100.00

Јово и Боса	\$50.00	Марија и Милан	\$50.00	Дара	\$20.00
Видан Тодоровић	\$50.00	Влајко Бошњак	\$100.00	Радојка	\$20.00
Раде	\$20.00	Тајјана Георгиевска	\$500.00	КСС Кизбара	\$200.00
Топлица	\$50.00	Душан Бошњак	\$100.00	Андрић	\$50.00
Милан	\$30.00	о. Чедомир Видеканић	\$20.00	Вучковић	\$50.00
Мирослав и Нада	\$40.00	о. Дејан Милошевић	\$100.00	Килибарда	\$50.00
Љубица	\$10.00	Драган Пупавац	\$50.00	Живак Јово	\$50.00
Драгица	\$15.00	Грмуша Жарко и Невенка	\$50.00	Живак Божо	\$50.00
Милан	\$5.00	Сања	\$50.00	Владо Мишић	\$100.00
Боби Стојановић	\$50.00	Караћ Нада	\$50.00	Драган Ковачевић	\$50.00
Милева Илић	\$50.00	Буцало Лазар	\$50.00	Кова Ковачевић	\$20.00
Драгана Станковић	\$50.00	Буцало	\$100.00	Мастиловић Миодрог	\$50.00
Емилија Вангели	\$20.00	Раде Дамјанац	\$50.00	Мастиловић	\$100.00
Проидић	\$50.00	Нестороски Лазо и Нада	\$50.00	Милош Мађарац	\$40.00
Зубић	\$50.00	Божиноски	\$20.00	Лончаревић	\$100.00
Брано	\$50.00	Божиноски Славица	\$20.00	Мира Јаковљевић	\$20.00
Наум и Фиби	\$100.00	Нада и Марко	\$30.00	Стаменковић	\$20.00
Мира Светић	\$15.00	Данка и Цек	\$30.00	Ивичић Бранка и Ђорђе	\$50.00
Милица Влајић	\$50.00	Рула	\$10.00	Бојана	\$10.00
Бранислав Курибак	\$50.00	Лили	\$10.00	Топић	\$50.00
НН	\$50.00	Милованка	\$20.00	Митић Зоран	\$50.00
НН	\$50.00	Стојанка	\$20.00	Дамјанац Петар	\$50.00
Саво	\$25.00	Рада	\$20.00	Ђурица	\$50.00
Антић	\$20.00	Снежа	\$50.00	Рокић	\$20.00
Ђуровић	\$20.00	Мила Драгојло	\$20.00	Спасојевић Љубиша	\$30.00
Јелена Ромић	\$20.00	Нинковић Лука и Јованка	\$50.00	Ђурковић	\$30.00
Ђуја	\$20.00	Елизабета Петрова	\$40.00	Милутин и Верица Добриловић	\$30.00
Араповић Здравко и Стана	\$50.00	Јовановић	\$20.00	Рада Ранковић	\$20.00
Душанка Тешић	\$20.00	Вуковић	\$50.00	Радица	\$60.00
Шавић	\$20.00	Никић	\$40.00	Видоје Обрадовић	\$20.00
Велимир	\$20.00	Марија Влајић	\$20.00	Марица Дачић	\$20.00
Ђуро Владушић	\$50.00	Дубравка Лазаревић	\$20.00	Милан и Мира Брчин	\$20.00
Славица Божић	\$20.00	Оља	\$20.00	Овука Бато и Анђа	\$50.00
Драго Караган	\$30.00	Војкан	\$50.00	Драгица Станковић	\$15.00
НН	\$10.00	Зорица	\$20.00	Радомирка	\$20.00
Драган	\$20.00	Љиља	\$20.00	Мирјана Булатовић	\$20.00
Данијела Суботић	\$100.00	Рос	\$20.00	Александра Суботић	\$50.00
Јеремић Светлана	\$50.00	Никола Лазаревски	\$50.00	Раденка Суботић	\$50.00
Килибарда Вера	\$20.00	Јовић Ранка	\$100.00	Биља Љиљак	\$50.00
КСС Бранзвик	\$100.00	Здравко Глигоревић	\$50.00	Касемовић	\$100.00
Евица Пантић	\$20.00	Горанко и Гордана	\$50.00	Милан Илић	\$100.00
Ђуја Видеканић	\$20.00	Мирјана и Андреа	\$70.00	ФК Србија	\$200.00
Павловски	\$20.00	Влада	\$20.00	Соња Стојановић	\$50.00
Јована и Стеван	\$50.00	Вера	\$20.00		
Јадранка	\$10.00	Злата	\$20.00		
Весна	\$20.00				
Цуканић	\$100.00				
Новица	\$25.00				

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. У име наше парохије изјављујем поменутих приложницима срдачну захвалност са жељом да дуго поживе на корист нашег светог православља! Веома смо благословени што имамо Вас и Ваше породице у нашој светосавској заједници.

СРПСКА ШКОЛА

српско благо, ојачати га као јединствени амбасадори српства у аустралијском друштву, и једног дана пренети га својим потомцима. Надамо се да ће они, који до сада из неког разлога нису видели вриједности српске културе, увидјети њен значај и њену вриједност и прихватити наш задатак очувања наше баштине. Школа наша, као и парохија наша, преживјела је многе изазове и промјене, и зато чврсто верујемо да ће опстати. Док су год у њеном окриљу учитељи, родитељи и ђаци који раде за добро српства и светосавља, неће се остварити онај тужни вапај из Змајеве песме, «Дижимо Школе»: «Јер биће дана, ал' неће среће, и биће људи, ал' Срба неће...» На сликама можемо видјети нашу дјечицу у посјети сајму орхидеја који се одржава у нашој свечаној сали. За све информације око уписа у Српску школу молим Вас обратите се учитељици Јелени на број телефона 0402 701 652 .

Издвојено одјељење школе „Вук Стефановић Караџић“ ради већ дуги низ година при парохији Св. Саве у Гринзбари. Деца се образују под брижним оком учитељице Јелене Ђуричић. Дјеца се овде не уче само српском језику већ и граде познанства, зближавајући се са српским културним мелосом. Ми се као заједница окупљена око самог Господа Христа под кровом наше свете Цркве се увјек надамо доброме, али нас помало забрињава запостављање српске културе, не толико међу нашим ученицима и њиховим породицама, него међу великим делом наше деце која су још увек изван круга наше цркве и школе. Надамо се да ће наши ученици чувати свој језик и своју веру, и да ће гајити љубав према историји и обичајима свога народа. Још се више надамо да ће они ширити наше

**ДОЧЕК МИТРОПОЛИТА АУСТРИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКОГ
И ЕПИСКОПА СИДНЕЈСКО-ВЕЛИНГТОНСКОГ
ГОСПОДИНА СИЛУАНА**

